

ὑδατος καὶ πετρῶν, ἀναρριφθεισῶν εἰς ὕψος 75 ποδῶν, ἵνα πάραυτα καταπέσῃσι μὲ ὑπόκωφον δοῦπον.

Φοβερά ἦτον ἡ κίνησις τοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως ταύτης, παρευθὺς δὲ ὑπέρρογκον κύμα διέδραμε τὸν ποταμὸν, καὶ ἀνέβη πόδας τινὰς ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης, καὶ πάραυτα ὑπεχώρησε. Τὸ ὄλον τοῦ θεάματος διήρκεσε τρία ἢ τέσσαρα δευτερόλεπτα, καὶ ἐτελείωσε πρὶν ὁ λαὸς ἐννοήσῃ ὅτι ἤρχισε. Τότε ἠέρεθη μέγιστος ἀλαλαγμὸς, συγχρόνως δὲ ἀτμόπλοα ἐσύριζαν καὶ διὰ μιᾶς πᾶσα μικρὰ λέμβος ἐκ τῶν πέριξ ἐξεκίνησε νὰ φθάσῃ εἰς τὰς σπιλάδας, ὅπως πρώτη περάσῃ ἐπάνωθεν τοῦ μέρους, ἐνθα ἡ ἔκρηξις ἄρτι συνέβη. Τὰ πλήθη διεσκορπίσθησαν, ἀλλ' οὐκ ὀλίγος χρόνος παρήλθεν ἕως οὗ τὸ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐμπόριον ἀναλάβῃ τὸν συνήθη δρόμον του.

Τῆς ἐκρήξεως προσηγήθησαν δύο ἐκπυροσκοπήσεις τηλεβόλων, ἵνα προαναγγείλωσιν εἰς τοὺς φύλακας τὸ μετ' ὀλίγον συμβησόμενον καὶ προδιαθέσωσιν εἰς αὐτὸ τὸν λαόν, ὃ δὲ κρότος αὐτῶν ἠκούσθη θροντωδέστερον καὶ εἰς μεζίζονα ἀπόστασιν ἢ αὐτῆ ἡ ἔκρηξις, ἥτις δὲν ἠκούσθη οὐδ' ἐγένετο αἰσθητῆ εἰς σημεία πέντε μίλια ἀπέχοντα, καίτοι τὰ τηλεβόλα ἠκούσθησαν εὐκρινῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἀποστάσει. Ἡ ἔκρηξις ἐξετόπισε καὶ ἔθραυσε περίπου 43,000 κυβικῶν μέτρων (yards) μαρμαρυγίτου λίθου βάρους 90,000 τόνων, ἡ δὲ ὑπόνομος περιεῖχε 47,461 κυβικῶν μέτρων ὕδατος, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὑφάλου ὕδωρ, ἀπετέλει περίπου 143,000 κυβικῶν μέτρων μετατοπισθέντες ὕδατος ὑπὸ τῆς ἐκρήξεως. Τὸ πρόβλημα συνίστατο εἰς τὸ νὰ προσαγάγῃσιν ἐκρηκτικὰς ὕλας καὶ μηχανὰς ὅπως μετατυπίσωσι τὸ ὕδωρ καὶ τὸν βράχον, χωρὶς νὰ προέλθῃ διατίναξις, καὶ φαίνεται ὅτι ἐπιτυχῶς ἐλύθη. Αἱ βολιδασκοπήσεις αἵτινες ἐγένοντο τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἀπέδειξαν πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ στρατηγοῦ Νεύτωνος, ὅτι ἡ ἔκρηξις ἀπέβη ἐντελεστάτη, θραύσασα καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ὑφαλον· μένει δὲ τῶρα τὸ ἔργον τῆς ἐξαγωγῆς τῶν τεμαχίων, ὅπως βαθυνοθῇ ὁ πορθμὸς. ***

ΠΕΡΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῷ ΟΥΡΑΝῷ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1877

Ἐν ἔτει 1877 θὰ συμβῶσι ὅς ἐκλείψεις· δραταὶ ὅμως ἐν Ἀθήναις θὰ ἦναι μόνον αἱ δύο ὀλικαὶ τῆς σελήνης ἐκλείψεις.

Ἡ πρώτη θὰ συμβῇ τὴν νύκτα τῆς $\frac{15}{27}$ Φεβρουαρίου. Ἀρχεται ἐνθ' ἡ σελήνη ἴσταται βαθέως ἐν τῇ Ἀνατολῇ περὶ τὴν $5\frac{1}{2}$ ἑσπέρας, τὸ μέσον τῆς ἐκλείψεως θὰ ἦναι περὶ τὴν 8^ν καὶ 24', τὸ τέλος περὶ τὴν 9^ν καὶ 20'.

Αἱ ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου τῆς $\frac{1}{4}$ Μαρτίου, 27/8 Ἀύγ., 26/7 Σεπτ. δὲν εἶναι δραταὶ παρ' ἡμῖν.

Τῇ $\frac{11}{23}$ Αὐγούστου θὰ ἔχωμεν δευτέραν ὀλικὴν ἐκλείψιν σελήνης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν δρατὴν. Ἀρχεται δὲ τὴν 9^ν καὶ 22', θὰ εὐρίσκηται ἐν τῷ μέσῳ τὴν 44^ν καὶ 20' καὶ θὰ τελειώσῃ τὴν 4^ν καὶ 48' μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Καὶ τῷ 1844 ἐγένοντο δύο ὀλικαὶ ἐκλείψεις σελήνης δραταὶ ἐν Εὐρώπῃ.

Τὴν συνάντησιν τῆς σελήνης πρὸς φωτεινοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας ὡς καὶ πρὸς τοὺς μεγάλους πλανήτας κρίνομεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν διότι τὰ τοιαῦτα φαινόμενα εἰδικῶς ἐνδιαφέρουσι τοὺς ἀστρονόμους. Ὅπως δὲ προσδιορίσῃ τις ἀκριβῶς τοὺς χρόνους τοιούτων φαινομένων, εἶναι ἀναγκαῖος ἀκριβὴς ὑπολογισμὸς, δι' ὃν ἡ δαπάνη χρόνου καὶ ἐργασίας δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν προκείμενον σκοπὸν.

Τὸ ζωδιακὸν φῶς ἐν τῷ ἑσπερινῷ οὐρανῷ θὰ διακρίνεται εὐκόλως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι μέσων Μαΐου εὐθὺς μετὰ τὸ τελευταῖον λυκαυγές. Ἐν τῷ πρωϊνῷ οὐρανῷ τὸ φαινόμενον θὰ διακρίνηται καλῶς κατ' Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον.

Οὐδεὶς τῶν γνωστῶν κομητῶν τῶν δρατῶν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ ἡλίου.

Ἐν Ἀθήναις, μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1876.

I. Φ. ΙΩΑΝΝΙΣ ΣΜΙΑΤ

Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖου.

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ ΕΚ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΙΧΘΥΟΣ

Περίεργος εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ καλύπτειν τὰς χεῖρας διὰ χειροκτιῶν. Πόθεν ἄρα γέ προήλθεν; ἴσως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἐκ προφυλάξεως ἀπὸ μεταδοτικῶν μiasμάτων· ἴσως χρησιμεύουσι καὶ πρὸς θέρμανσιν μὲν τὸν χειμῶνα, ἀποφυγὴν δὲ τοῦ καύματος τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ θέρος.¹ Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐνθ' ἀφίνομεν ἀσκεπὲς τὸ πρόσωπον τὸ λεπτοτάτην ἔχον τὴν ἐπιδερμίδα, φροντίζομεν νὰ περικαλύπτωμεν τὰς χεῖρας καὶ ὅτε ἀκόμη οὔτε ψυχὸς οὔτε θάλλπος ὑπερβάλλον ὑπάρχει. Φαίνεται λοιπὸν πιθανότερον ὅτι τὴν χρῆσιν τῶν χειροκτιῶν ἐπενόησεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκρύψεως δυσμόρφου χειρὸς, καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐξέλιπε πᾶσα διάκρισις μεταξὺ ὠραίας καὶ κακοσχῆμου χειρὸς, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐν καιρῷ δεξιῶσεως ἀντὶ νὰ ἔρχωνται εἰς προσαφὴν δύο χεῖρες φυσικαὶ ὅπως τὰς ἐπλασεν ὁ Δημιουργὸς, συνθλίβονταὶ δύο τεμαχία δέρματος αἰγὸς ἢ κυνὸς ἢ γαλῆς. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἡ φύσις ἀπέναντι τῆς ἐθιμοτυπίας ἢ τοῦ συρμοῦ; Δὲν ἐβλάπομεν τῶνόντι μέχρι τῆς χθὲς τὰς γυναῖκας μεταμορφωμένας διὰ τοῦ κρινολίτου εἰς κωνοει-

1. Γνωστὸν ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἀντὶ ἄλλης ἐνδομασίας ἐκάλυπτον τὸ σῶμα ὀλόκληρον μὲ δέρματα ζῶων· πιθανὸν λοιπὸν πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ παλαιοῦ συρμοῦ νὰ ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τοῦ καλύπτειν διὰ δέρματος μόνον τὰς χεῖρας.

δεῖς ὄγκους; ἢ μήπως καὶ σήμερον δὲν φέρουσιν ὑπερφηφάνως τὴν περίφημον οὐράν, τὴν οὐδὲν τὸ ἀνθρώπινον ἔχουσαν; Ἄλλ' ἄς ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰ χειροκτία.

Ἡ ὕλη ἐκ τῆς ὁποίας ταῦτα κατασκευάζονται εἶναι ὁ θάμβωξ, τὸ λίνον, ἡ μέταξα καὶ τὰ δέρματα τῆς δορκάδος, τοῦ ἐριφίου, τοῦ προβάτου, τοῦ κυνὸς καὶ τῆς γαλῆς. Εἰς ἐπίμετρον ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Καναδικῇ ὅτι τὸ δέρμα μεγάλουτινος ἰχθύος ὀξυρύγχου, κοινοτάτου εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, εἶναι καταλληλότερον εἰς κατασκευὴν χειροκτίων, καὶ συνέστη ἤδη καὶ ἐταιρία πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς πολυτιμοῦ ἀνακαλύψεως. Ὡστε ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαιροῦσθαι νὰ εὐρισκόμεθα εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἰχθύων, ἐκτὸς ἐὰν ὡς ἐκ τῆς ἀποφορᾶς ἀποσκορακισθῇ ἡ νέα ἀνακάλυψις.

Θ. Ν. Φ.

ΕΙΣ ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ἐνας Σουλτάνος μίαν φορὰν ἠθέλησε νὰ περιηγηθῇ τὸ βασίλειόν του, νὰ μάθῃ τὰ διάφορα ἔθνη τῶν ὑπηκόων του, καὶ νὰ τοὺς διοικῇ ὅπως πρέπει. Οἱ αὐλικοὶ του ἐναντιόνοντο εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν παρασταίνοντές του ὅτι εἶναι ἄμαθος εἰς ταῖς κακοπάθειαις καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ ταξιδίου. Ὁ Σουλτάνος ἐπέμνε. Τότε ἕνας γέρος Φοῦρκος, μὲ μεγάλην ὑπόληψιν, εἶπε τοῦ Σουλτάνου: Εἶναι τρόπος νὰ περιηγηθῆς καὶ νὰ μάθῃς τὰ ἔθνη τῶν ὑπηκόων σου χωρὶς νὰ ταξειδεύσῃς· κάμε νὰ σοῦ φτιάσουν τσατήρια ὅπου ὄλα, ἀπὸ τὸ χῶμα ἕως τὰ ξύλα ὅπου ἔχουν νὰ τὸ σκεπάζουν, νὰ ἦναι ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου ἐπιθυμεῖς νὰ μάθῃς· κοιμᾶσαι ἐπειτα εἰς καθένα ἀπὸ αὐτὰ μίαν νύκτα, καὶ εἰς τὸν ὕπνον σου θὰ σοῦ παρουσιασθῇ ὁ τόπος ἀπ' ὅπου εἶναι τὸ τσατήρι μὲ τοὺς κατοίκους του καὶ μὲ τὰ ἔργα ὅπου συνειθίζουσιν, καὶ ἔτσι ἡμπορεῖ νὰ μάθῃς ὅτι ἐπιθυμεῖς, χωρὶς νὰ κακοπάθῃς ταξειδεύοντας. Ὁ Σουλτάνος ἐκαταπέσθη εἰς τοὺς λόγους τοῦ γέρου, καὶ ἔκαμε καὶ τοῦ ἔφτιασαν τσατήρια ὅπως ὁ γέρος τοῦ εἶχε παραστήσει. Τοῦ ἔφτιασαν τσατήρια ἀπὸ κερσετῆ τῆς Ροῦμελης, ἄλλο ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, ἄλλο ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλο ἀπὸ τοῦ Μωρέως, καὶ εἰς καθένα ἀπὸ αὐτὰ ἐκοιμήθη μίαν νύκτα. Κοιμώμενος εἰς τὸ τσατήρι τῆς Ροῦμελης εἶδε πολέμους, ἄτια νὰ χλιμιντροῦνε. Ἐκοιμήθη εἰς τὸ τσατήρι τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐκοιμήθη γλυκὰ ὡσάν νὰ πῖν ἀφιόνι. Ἐκοιμήθη εἰς ἐκεῖνο τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶδε τὸ Νεῖλο νὰ χύνη πλημμύρα θησαυροῦ, ἀλλὰ πλούτη τυφλά. Ἐκοιμήθη καὶ εἰς τὸ τσατήρι τοῦ Μωρέως, καὶ εἶδε τρεῖς χιλιάδες διακόλους μὲ δαυλοὺς ἀναμένους στὸ χέρι νὰ τρέχουν καὶ νὰ κάνουν ταραχὴ ἀνυπόφερτη.¹

1. Ἦρξά τοῦ Γέρο-Κολοκοτρώνη.

ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

(Πρώτη τοῦ ἔτους.)

* Ἐ σεις, ὅπου σκορπίζετε τὰ πλοῦτη 'ς τὸν ἀέρα!
Τὸ χέρι σας τὸ ἄπονο καὶ ἄσωτο 'ξαπλώσατε,
Καὶ δόστε καὶ 'ς τὸν ἄρρωστο καὶ 'ς τὴν πτωχὴ μητέρα...
'Ελεημοσύνη, χριστιανοί! ἔλεημοσύνη δόστε!
Ποῖος λέγει, ποῖος, ὅτι αὐτὰ ποῦ τώρα σεις πετάτε,
Εἶναι 'δικά σας; . . Δύστυχοι! αὐτὸ ποῦ περισσεύει
Εἶναι τῆς χήρας, τ' ὄρφανου, καὶ μὴ τὰ σπαταλάτε...
'Ὅποιος τὰ πλοῦτη του σκορπᾷ, ἀπ' τοὺς πτωχοὺς τὰ κλέβει!
'Ελεημοσύνη, χριστιανοί! ἀδελφία, ἔλεημοσύνη!
'Λίγο ψωμί γιὰ τὸ φτωχὸ καὶ 'λίγη καλωσύνη!

Συλλογισθετε, εἰς αὐτὴν τὴν ὥρα γυμνωμένα
Πόσα παιδάκια κρούουνε, πόσα μικρὰ πεινοῦνε!
Πόσα δὲν ἔχουνε γιὰτρὸ καὶ γιὰτρικὸ κανένα!
'Ἀλλοίμονο εἰς ταῖς καρδίαις ποῦ σήμερα γελοῦνε...
'Ἀχ! δώσατ' ἕνα φέρεμα 'ς τὸν γέροντα ποῦ κρούνει,
'Λίγο ψωμί μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο 'ς τὸν ξένο,
'Ἐνα βραδὶ εἰς τὸν τυφλὸ ποῦ 'ς τὸ σκοτάδι λυόνει,
Κ' ἕνα παινίδι 'ς τὸ παιδί τὸ παραπονεμένο! . . .
'Ελεημοσύνη, χριστιανοί! ἀδελφία, ἔλεημοσύνη!
Χαρὰ 'ς ἐκεῖνη τὴν καρδίαν ποῦ τὸ ψωμάκι δίνει!

Συλλογισθετε, εἰς αὐτὴν τὴν ἴδια ὥρα πόσοι,
Χωρὶς νὰ θέλουν, τὸ κακὸ 'ς τὸ νοῦ τους μελετᾶνε...
Τί εὐκόλα ποῦ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς γλυτώσῃ
Μ' αὐτὰ ὅπου τὰ χέρια σας ἐδῶ κ' ἐκεῖ πετᾶνε! . . .
Πόσα κορίττ' ἀγγελικὰ τὴν ὄρ' αὐτὴ μὲ τρόμο,
Γεμάτα φρίκη κ' ἐντροπὴ ὡτάν ἀρνίαι νοιασμένα,
'Σ τῆς ἀμαρτίας κλαίοντες πηγαίνουνε τὸν δρόμο,
Γιὰτί δὲν ἔχουν τὸ ψωμί τῆς μάνας τὰ καυμένα! . . .
'Ελεημοσύνη, χριστιανοί! ἀδελφία, ἔλεημοσύνη!
Χαρίσατέ τους τὴν τιμὴν πρὶν τὸ κακὸ νὰ γίνῃ....

Τὰ ἐλαφρὰ μεταξωτὰ καὶ τὸ παραγαριτάρι,
'Ὅπου ὁ πλοῦτος σήμερα καὶ ἡ σπατάλη δίνει,
Δὲν ἔχουν τόσην εὐμορφίαν, δὲν ἔχουν τόσην χάριν,
Δὲν εἶναι εὐμορφώτερα ἀπ' τὴν ἔλεημοσύνην!
Πόσοι χαρίζουν σήμερα 'ς ἀνθρώπους ποῦ μισοῦνε
Γιὰ νὰ φαντάξουν μοναχὰ καὶ νὰ φανοῦνε μόνο,
Καὶ τὰ φτωχὰ τ' ἀδελφία τους ἀφίνουν νὰ χαλοῦνε!
Αὐτοὶ νὰ μὴ γελᾶσσουν εἰς τὸν καινούριον χρόνον...
'Ελεημοσύνη, χριστιανοί! ἀδελφία, ἔλεημοσύνη!
Πολλὰ χαρίζει ὁ Θεὸς 'ς ἐκεῖνον ὅπου δίνει!

ΑΧΙΛΑΕΥΣ ΠΑΡΑΣΚΟΧ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Κατὰ τῆς ἀδικίας ἀντίταττε ὑπομονὴν,
ὡς ἐνδυμα κατὰ τοῦ ψύχους· βαρύτερον ἀδικού-
μενος, ὀπλίξου διὰ περισσοτέρας ὑπομονῆς, ὡς
ἐνδύσαι διὰ βαρύτερου ἐνδύματος ὁσάκις αὐ-
ξάνει τὸ ψύχος. (Léonard de Vinci).

* * Μεταξὺ προτερήματος καὶ ἐλαττώματος,
πλὴν τῶν ἄλλων, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξῆς διαφορὰ,
τὸ προτέρημα ἀνακαλύπτεται ὑπὸ τοῦ παρατη-
ρητοῦ, τὸ ἐλάττωμα προσβάλλει τοῦ τυχόντος
τὸ βλέμμα. (Petit-Senn).

* * Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος δὲν πρέπει οὔτε ὄ-
λας αὐτοῦ τὰς πράξεις νὰ δικαιολογῇ, οὔτε ὄλα
τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἰδίου του
συμφέροντος νὰ ἐξετάζῃ, οὐδ' ἀκαταπαύστως ἐπὶ
ἑαυτοῦ τὸ βλέμμα του νὰ προσηλόνῃ. (J. P.
Richter).

* * Τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ κρίνωμεν οὐ μόνον
ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διμιλεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ
τρόπου καθ' ὃν σιωπᾷ.